

από κάποιους «περίεργους» γείτονες...

Στη διασταύρωση Αχαρνών και Χέυδεν στο για χρόνια εγκατελειμμένο κτίριο (πρώην σχολείο) τα τελευταία 13 χρόνια παρατηρείται μια κινητικότητα που για πολλούς είναι δύσκολο να προσδιοριστεί. Αυτό, τόσο λόγω του επιβλητικού χαρακτήρα του κτιρίου όσο και της ελλιπούς πληροφόρησης για το τι ακριβώς γίνεται μέσα σ' αυτό.

Η αρχή έγινε το 1990, όταν μια παρέα ανθρώπων αποφάσισαν να καταλάβουν το κτίριο, να το καθαρίσουν, να το ξεμπαζώσουν και να το επισκευάσουν, από τη μία για να λύσουν το στεγαστικό τους πρόβλημα (είναι γνωστό ότι την εποχή που τα ενοίκια έχουν γίνει απλησίαστα και η Αθήνα παρουσιάζει στεγαστικό πρόβλημα, υπάρχουν 200.000 άδεια σπίτια που είναι έτοιμα να καταρρεύσουν) και από την άλλη για να στεγάσουν την ανάγκη τους για συλλογική ζωή και ελεύθερη μουσική έκφραση, μιας και οι περισσότεροι έπαιζαν μουσική, χωρίς όμως να θέλουν η έκφρασή τους να γίνει εμπορεύσιμη. Έτσι το κτίριο διαμορφώθηκε ανάλογα.

Επισκευάστηκαν χώροι για να κατοικηθούν (δωμάτια, μπάνιο, κουζίνα, κλπ.) και συγχρόνως διαμορφώθηκε ένα στέκι όπου οι άνθρωποι μπορούν να συναντηθούν, να επικοινωνήσουν, να συζητήσουν και να παίξουν μουσική. Σ' αυτά τα πλαίσια διαμορφώθηκε καφενείο και δανειστική βιβλιοθήκη, studio για πρόβες και αίθουσα συναυλιών, η οποία στην πορεία εξελίχθηκε και σε αίθουσα προβολών και θεατρικών, όταν στην αρχική ομάδα προστέθηκαν και άνθρωποι που ασχολούνται με το θέατρο και τον κινηματογράφο. Παράλληλα με τις πολιτιστικές και πολιτικές δραστηριότητες, συνεχίζονται ακόμη και σήμερα οι διάφορες επισκευές που προκύπτουν, μιας και το κτίριο είναι παλιό και παρουσιάζει συνεχώς απαιτήσεις. Πρόσφατο παράδειγμα είναι η επισκευή μεγάλου μέρους ταβανιών (σοβάντισμα και διατήρηση των γύψινων στολισμάτων των ταβανιών) που έγινε τον Σεπτέμβρη του 2001. Στα μελλοντικά μας σχέδια είναι και η επισκευή της πρόσοψης του κτιρίου.

Μέσα στα 13 χρόνια έχουν ακουστεί διάφορα από όσους δεν ήξεραν τι ακριβώς συνέβαινε στο χώρο αυτό. Από χώρος διακίνησης ναρκωτικών, «άντρο ακολασίας», ή στέκι περιθωριακών. Απασχόλησε κατά καιρούς εκπομπές εύρεσης χαμένων προσώπων καθώς και δελτία ειδήσεων που έψαχναν να βρουν εύκολους ενόχους. Πρόσφατα μάλιστα ανακηρύχθηκε και «γιάφκα τρομοκρατών».

Το να πούμε ότι τα παραπάνω ανήκουν στη σφαίρα της φημολογίας, των διαδόσεων και της παραπληροφόρησης ίσως να μην είναι πειστικό όταν το λέμε εμείς οι ίδιοι. Για εμάς τουλάχιστον πρόκειται για έναν χώρο με πολιτική τοποθέτηση και για το κατά πόσο είμαστε πειστικοί θα το δείξουν οι πράξεις μας και χρόνος. Αγωνιζόμαστε για ένα πολιτισμό χωρίς ανταγωνιστικές και εμπορικές σχέσεις, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και λογικές κέρδους. Επιδιώκουμε να λειτουργούμε με καθαρά αντικαπιταλιστικούς όρους, έξω και ενάντια στον κυρίαρχο πολιτισμό, ο οποίος στηρίζεται στην εξουσία του κρήματος.

Επειδή μερικοί δεν μπορούν να κατανοήσουν πώς κάποιοι άνθρωποι μπορούν να δρουν και να δημιουργούν έξω από συλλόγους, εταιρίες, οργανισμούς ή δήμους, θα πρέπει να γίνουμε λίγο πιο σαφείς. Δεν ανήκουμε σε κανένα σύλλογο ή συνδικάτο. Είμαστε μια συλλογικότητα που αποτελείται από ομάδες (ομάδα συναυλιών, ομάδα κινηματογράφου, κλπ.) και ανθρώπους, οι οποίοι, διατηρώντας βέβαια την ατομική ελευθερία, παράλληλα συζητάμε και συναποφασίζουμε όλοι μαζί (μέσω της γενικής συνέλευσης), χωρίς να αποδεχόμαστε αρχηγούς, ειδικούς και μεσάζοντες. Με σεβασμό στην διαφορετικότητα του καθένα, αγωνιζόμαστε για τα κοινά οράματα μας.

Αυτό το κείμενο δε γράφτηκε με σκοπό να πείσουμε αυτούς που ίσως το διαβάσουν ότι είμαστε «καλά παιδιά». Ξέρουμε να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν, στις σωστές ή λανθασμένες κινήσεις μας. Ο καθένας μπορεί να έχει οποιαδήποτε γνώμη για το σπίτι της γωνίας Αχαρνών

και Χέυδεν. Απλώς πιστεύουμε ότι αυτή πρέπει να σχηματιστεί από προσωπική επαφή με το χώρο και όχι να στηρίζεται στην παραπληροφόρηση, σε προκαταλήψεις και στην άγνοια.

Για όσους ενδιαφέρονται, το καφενείο είναι ανοιχτό καθημερινά Τρίτη με Σάββατο 8:00μμ με 12:00μμ.

Villa Amalias

